

Un dimoni compassiu i suggeridor

JACME SANTONJA

Jordi Mata és un jove escriptor barceloní amb una trajectòria literària remarcable. Editorial Bromera li ha editat quatre novel·les a les quals cal afegir aquesta *Compassió del Dimoni*, premi «Joanot Martorell 1998». Ens presenta una història suggestiva amb un final un tant retorçut però que en tot moment manté la necessària atenció del lector en el desenvolupament de la seua intriga. L'ascensió irresistible del protagonista és tan ferma com la intuïció de què els seus tripijocs no

poden acabar bé. Assistim a una anàlisi minuciosa d'una societat plena de *pseudos* de tota mena: culturals, polítics, literaris, i també, a la descripció

d'un zel desmesurat per triomfar, siga quin siga el preu. i passant de tota moral i de tot allò que aparta o ajorna la consecució de l'objectiu.

Tanmateix, s'hauria pogut construir una novel·la negra. per major glòria del gènere clàssic, on l'inevitable detectiu haguera posat al descobert la manca d'escrúpols, la mediocritat, el poder del sexe i l'ambició per estar dalt sense mirar mai arrere. Però, per contra, l'autor ha optat per un estil més pròxim al reportatge periodístic especialitzat en «afers». A mesura que avança la novel·la te n'adones de la fragilitat d'uns personatges reduïts a una breu i buida llur momentània i per als quals no hi ha cap altre camí d'ascens que el pagament d'un preu massa alt: perdre els lligams familiars, addiccions, traïcions... Sembla una broma irònica l'aclariment del principi de la novel·la, ja que queda clar que els fets narrats i el lloc on es desenvolupa l'acció són reals i identificables. Hui, dissortadament, encara patim els efectes de tipus com el Victor Beltran.